

מדוע היתה אסתר עומדת מחיקו של אחשורוש ויושבת בחיקו של מרדכי?

1. בבלי מגילה דף יג ע"ב

ואת מאמר מרדכי אסתר עשה, אמר רבי ירמיה: שהיתה מראה דם נדה לחכמים. כאשר היתה באמנה אתו - אמר רבה בר לימא (משמיה דרב): שהיתה עומדת מחיקו של אחשורוש וטובלת ויושבת בחיקו של מרדכי.

2. בבלי מגילה דף יג ע"א

יוהי אמן את הדסה, קרי לה הדסה, וקרי לה אסתר... בן עזאי אומר: אסתר לא ארוכה ולא קצרה היתה אלא בינונית, כהדסה. רבי יהושע בן קרחה אמר: אסתר ירקרוקת היתה, וחוט של חסד משוך עליה.

ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת, תנא משום רבי מאיר: אל תקרי לבת אלא לבית, וכן הוא אומר 'ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת', משום דבחיקו תשכב הוות ליה כבת? אלא כבית, הכי נמי לבית.

3. בבלי מגילה דף טו ע"ב:

יוהי כראות המלך את אסתר המלכה, אמר רבי יוחנן: שלשה מלאכי השרת נזדמנו לה באותה שעה: אחד שהגביה את צוארה, ואחד שמשך חוט של חסד עליה, ואחד שמתח את השרביט. וכמה? - אמר רבי ירמיה: שתי אמות היה והעמידו על שתיים עשרה, ואמרי לה: על שש עשרה, ואמרי לה: על עשרים וארבע. במתניתא תנא: על ששים.

4. בבלי מגילה דף יד ע"א

תנו רבנן: ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל, ולא פחתו ולא הותירו על מה שכתוב בתורה, חוץ ממקרא מגילה...

שבע נביאות מאן נינהו? שרה, מרים, דבורה, חנה, אביגיל, חולדה, ואסתר.

שרה - דכתיב אבי מלכה ואבי יסכה...

מרים - דכתיב 'ותקח מרים הנביאה אחות אהרן'...

דבורה - דכתיב 'ודבורה אשה נביאה אשת לפידות'...

חנה - דכתיב 'ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי בה' רמה קרני בה'...

אביגיל - דכתיב 'והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר'. בסתר ההר? מן ההר מיבעי ליה! אמר רבה בר שמואל: על עסקי דם הבא מן הסתרים. נטלה דם והראתה לו. אמר לה: וכי מראין דם בלילה? - אמרה לו: וכי דנין דיני נפשות בלילה? - אמר לה: מורד במלכות הוא, ולא צריך למידייניה. - אמרה לו: עדיין שאול קיים, ולא יצא טבעך בעולם. - אמר לה: וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני [היום הזה] מבוא בדמים. דמים תרתי משמע! אלא מלמד שגילתה את שוקה, והלך לאורה שלש פרסאות...

חולדה - דכתיב 'וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור וגו'...

אסתר - דכתיב 'והיה ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות', בגדי מלכות מיבעי ליה! אלא: שלבשתה רוח הקדש. כתיב הכא ותלבש וכתוב התם 'ורוח לבשה את עמשי וגו'.

אמר רב נחמן: לא יאה יהירותא לנשי, תרתי נשי יהירן הויין, וסניין שמייהו, חדא שמה זיבורתא, וחדא שמה כרכושתא. זיבורתא - כתיב בה 'ותשלח ותקרא לברק', ואילו איהי לא אזלה לגביה. כרכושתא כתיב בה 'אמרו לאישי ולא אמרה אמרו למלך'.

5. בבלי מגילה יב ע"ב:

תנא ממוכן זה המן, ולמה נקרא שמו ממוכן, שמוכן לפורענות.

6. 'נשים עם בפני עצמן' / דנה פולבר (מתוך: 'דרשוני - מדרשי נשים')

ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עושה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש. כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשוורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה!

ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמל אין שוה להניחם. אם על המלך טוב יכתב לאבדם..!

ממוכן זה המן. ממוכן דיבר לשון הרע על נשים, והמנדיבר לשון הרע על נשים.

ממוכן היכן? שאמר 'על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן'!

המן היכן? שאמר 'ישנו עם אחד' – נשים עם בפני עצמן הן.

'מפזר ומפרד בין העמים' - אשה מתקנאה בירך חברתה, צרה עינה באורחים, נשים שחצניות הן.

'ודתייהם שנות מכל עם' – אל תקרי דתייהם: נשים דעתן קלה עליהן, אין להן חכמה אלא בפלך, אינן בנות הוראה ואין לסמוך על דבריהן, מרבות כשפים הן.

'ואת דתי המלך אינם עשים' – דברניות גרגרניות, עצילות, משמשניות, קנאיות, גנביות, יוצאניות הן.

'ולמלך אין שוה להניחם' – אשה גולם היא, קרקע עולם היא, אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי – אפילו שרה אמן.

'אם על המלך טוב יכתב לאבדם' – נשים גרמו מיתה לעולם. דבר אחר: אין אשה יורשת.

אמר לו הקב"ה: רשע, את בריותיי אתה מבזה? חייך שתבזה לא על ידי אדם אלא על ידי סוס, שנאמר 'מהר קח את הלבוש ואת הסוס... ועשה כן למרדכי היהודי'. ותקפח את חייך לא על ידי אשה אלא על ידי עץ, שנאמר 'ויאמר חרבונה... הנה העץ אשר עשה המן למרדכי... ויאמר המלך תלהו עליו'!